

Quaestor-ügy: a Fővárosi Törvényszék a hatályos jogszabályoknak megfelelően járt el

Dr. Ibolya Tibor Fővárosi Főügyész példátlan módon már nem először a sajtón keresztül támadja a Fővárosi Törvényszéket. A bíróság megengedhetetlennek tartja és a leghatározottabban visszautasítja, hogy a Fővárosi Főügyész a nyilvánosság előtt tesz olyan kijelentéseket, illetve enged sejtetni olyan álláspontot, amely nem csupán nélkülözi a ténybeli és szakmai alapokat, hanem az eljáró bírói tanács elnökének „gyorsolvasási képességére” és tárgyalási leterheltségére vonatkozóan tett személyeskedő megjegyzéseivel a Fővárosi Törvényszék, valamint az eljáró bíró tekintélyét is sérti.

A Fővárosi Törvényszék bírója a Quaestor-ügyben teljes körűen felkészült, a vádirat benyújtása óta, tehát közel két hónapja folyamatosan dolgozza fel az iratokat. Éppen ezen alapos felkészülés alapján vált egyértelművé, hogy a több mint 1500 oldalas vád hiányos és pótlásra szorul.

A törvényszék hangsúlyozza, hogy hiánypótlást elrendelő döntése mind a Büntetőeljárásról szóló törvény (Be.), mind a bírósági gyakorlat alapján helytálló.

Amint az a Fővárosi Törvényszék 2016. április 2-án megjelentetett közleményében is olvasható, a bíróság előkészítő ülésen megállapította, hogy a vádirat hiányosan tartalmazza a bizonyítási eszközök megjelölését, valamint azt, hogy azok mely cselekmény bizonyítására szolgálnak.

Dr. Ibolya Tibor sajtóban kifejtett álláspontja szakmailag az alábbiak miatt téves.

A Fővárosi Főügyészség már azzal megsértette a Be. 2013. január 1. napjától hatályos 219. § (1) bekezdésében írt egyik legalapvetőbb rendelkezését, hogy elmulasztotta a vádirat és a digitális formában rendelkezésre álló iratok elektronikus megküldését a törvényszéknek.

Emellett a vádhatóság a vádirat valamennyi vádpontja esetében döntően azonosan „lefoglalt Brókerrendszer, könyvelési adatbázisok, szoftver, illetve néhol lefoglalt elektronikus levelezések” tárgyi bizonyítási eszközöket jelölt meg, azonban a vádirathoz egyetlen elektronikus adathordozót sem csatolt.

Mulasztásai pótlására a törvényszék 2016. február 9-én hívta fel a vádhatóságot.

Az ügyész a felhívásnak nem tett eleget, hanem ahelyett 2016. február 15-én másfél oldal terjedelmű, technikai jellegű tájékoztatást tartalmazó átirat kíséretében egy – a főügyész meghatározása szerint – „6 millió darab elektronikus adatot is jelentősen meghaladó mennyiségű adatot” tartalmazó külső adathordozót küldött a törvényszéknek.

A vádhatóság a vádlottak adathordozóin lefoglalt több milliós nagyságrendű adattömeget áttekinthetetlen módon bocsátotta a bíróság rendelkezésére. A lefoglalt fájlok az ügyhöz nem tartozó magánjellegű dokumentumokat, fényképeket, zenét, stb. is tartalmaznak. Az ügyészi tájékoztatás hiányában a törvényszéknek nem áll rendelkezésére információ arról, hogy fájlok közül a vádhatóság egyáltalán mit tekint a vádat alátámasztó bizonyítéknak.

A bíróság az ügy különös bonyolultsága miatt, a bizonyítás keretének, terjedelmének, a bizonyítás felvétele sorrendjének meghatározása érdekében tűzött ki előkészítő ülést.

A vádhatóság képviselője az ülésen – ahogyan az arról készült jegyzőkönyv is tartalmazza – többek között a beszállítani elmulasztott bűnjelekre vagy a kellően nem azonosítható sértettek személyével kapcsolatos bírói kérdésre nem tudott választ adni: a hiányosságok pótlására maga az eljáró ügyész kért határidőt a bíróságtól.

A Be.12. § (1) bekezdése értelmében a bíróság feladata az igazságszolgáltatás, nem pedig az ügyész hiányosan elvégzett munkájának pótlása.

A főügyész által is hivatkozott Be. 2014. január 1. napjától hatályos 217. § (3) bekezdés *i)* pontja szerint a vádiratnak – többek között – tartalmaznia kell a bizonyítási eszközök megjelölését, valamint azt, hogy mely cselekmény vagy részcselekmény bizonyítására szolgálnak. E törvényi kötelezettségét az ügyész a vádirat szerinti 5458 rendbeli bűncselekmény kapcsán pótlólag megküldött „6 millió darab elektronikus adatot is jelentősen meghaladó mennyiségű adat” kapcsán még csak hozzávetőlegesen sem teljesítette.

A Be. – szintén 2014. január 1. napjától hatályos – 268. § (1) bekezdése szerint a bíróság hivatalból vagy az eljárásban részt vevő személyek indítványára intézkedik aziránt, hogy a bizonyítási eszközök a tárgyaláson rendelkezésre álljanak. Ennek érdekében – határidő tűzésével, szükség esetén az eljárás felfüggesztése mellett – megkeresheti az ügyészt, (...) az ügyész megkeresése a vádirat hiányosságainak pótlására, bizonyítási eszköz felkutatására és biztosítására irányulhat.

Dr. Ibolya Tibor állításával szemben e körben létezik legfőbb bírói iránymutatás. A Kúria jogelődje, a Legfelsőbb Bíróság által megfogalmazott, jelenleg is irányadónak tekintett 1/2007. BK. vélemény szerint: „ha a vád törvényes, azonban a vádirat a Be. 217. § (3) bekezdésének a), illetve c)-j) pontja szerint valamely (az adott ügy elbírálása szempontjából jelentőséggel bíró) kelléket nem tartalmazza, akkor a bíróságnak először a Be. 268. § (1) bekezdése értelmében hivatalból intézkednie kell. Ehhez képest az ügyész bíróság általi megkeresése a vádirat kellékhianyosságainak pótlása végett valójában nem lehetőség, hanem törvényi előírás.”

A bíróság minden ügyben, így jelen ügyben is maradéktalanul betartja, és az eljárás többi résztvevőjével is betartatja az eljárási szabályokat – akkor is, ha ez a hiányos vádiratot elkészítő vádhatóság nemtetszését eredményezi.

Az ügyészség feladata a bíróság által előírtak megszabott határidőn belüli teljesítése, munkájának a Be. előírásainak betartásával történő elvégzése.

Amint a vádhatóság a Be. szerinti kötelezettségének eleget tesz, a bíróság haladéktalanul megteszi a szükséges intézkedéseket a tárgyalás kitűzése iránt.

A főügyésznek tudnia kell: mint ahogy a hiánypótló végzés elrendelése ellen fellebbezésnek nincs helye, úgy a sajtóban megfogalmazott kritikáinak sincs eljárásjogi következménye. A hiánypótló végzés teljesítése elmulasztásának azonban van.